

חלקי - פרשת צו		
מחוק מדבש	וילנא	יום
שכב-שבו	כו ע"ב	ראשון
שבו-שלו	כז ע"א	שני
שלו-שרמ	כח ע"ב	שלישי
שרמ-שנג	כט ע"א	רביעי
שנג-שס	ל ע"ב	חמישי
שס-שסז	ל ע"א	שישי
שסז-שער	ל ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

עלון מס' 234 | פרשת במדבר תשפ"ג

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

האדם צריך להתנהג בכל מעשיו בדגמת מעלה

ובכלל פעי לאחזאה עובדא פגוונא דלעילא, וכמה דאחזי עובדא לתתא הכי נמי אתער לעילא, ואוקמוה.

שמע רבי פנחס, ונשקיה לרבי אלעזר, ובכה וחייה, אמר זפאה חולקי בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

הלומד תורה לשמה, ומתדבק בה אינו מתירא משום מקטרג

פתח ואמר (שם כו א) יהו"ה אורי וישעי ממי אירא וגו', יהו"ה אורי וישעי, פיון דבר נש אסתפל בנהורא דלעילא, וקדשא בריך הוא אנהיר עליה, לא דחיל מעלאין ותתאין, כמה דאת אמר (ישעיה ס ב) ועליך יזרח יהו"ה וכבודו עליוך יראה.

מתוך מדבש

הלומד תורה לשמה, ומתדבק בה אינו מתירא משום מקטרג

פתח רבי פנחס בשבח רבי אלעזר נכדו, ואמר לפרש מה שאמר דוד המלך יהו"ה אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי אפחד, ומפרש יהו"ה אורי וישעי היינו פיון דבר נש אסתפל בנהורא דלעילא פיון שאדם מסתפל ומתבונן באור שלמעלה שהוא התורה הקדושה, וקדשא בריך הוא אנהיר עליה והקדוש ברוך הוא מאיר עליו שתורתו מצלחת, וזוכה ללמד תורה לשמה, לא דחיל מעלאין ותתאין אז אינו מתירא לא מהמקטרגים העליונים ולא מאויבים התחתונים, כמה דאת אמר כמו שנאמר ועליך יזרח יהו"ה שממש אורו של הקדוש ברוך הוא מתנוצץ באדם, פענין (קהלם ס א) חכמת אדם תאיר פניו, והיינו וכבודו עליוך יראה על ידי עסק התורה והמצוות, וזה מה שכתוב ה' אורי וישעי ממי אירא.

האדם צריך להתנהג בכל מעשיו בדגמת מעלה

ובכלל פעי לאחזאה עובדא פגוונא דלעילא ובכל דבר צריכים להראות המעשה שעושים למטה שיהיה פעין של מעלה, כלומר האדם צריך להתנהג בכל מעשיו בדגמת מעלה, וכמה דאחזי עובדא לתתא הכי נמי אתער לעילא כי כמו שמראה ועושה האדם את מעשיו למטה, כדגמתו מעורר שרש המעשה למעלה, ואוקמוה ובכר פארו כף החברים.

שמע רבי פנחס דרוש זה מנכדו רבי אלעזר, ונשקיה לרבי אלעזר ונשק אותו מחמת חבה, ובכה וחייה ובכה בכה של שמחה ושמח, אמר זפאה חולקי בהאי עלמא ובעלמא דאתי אשרי חלקי בעולם הזה ובעולם הבא. (דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כו)

יהו"ה מעוז חיי, פיון דקדשא בריה הוא אחיד ביה כבר נש, לא מסתפי בההוא עלמא מפל מאריהון דדינין, אוף אנא פהאי גוונא פיון דאחידנא באבוך ובך, לא אסתפינא בהאי עלמא ובצלמא אחרא.

על רבי אלעזר בן רשב"י נאמר, ישמח אביך התפארת ואמך המלכות ותגל יולדתך אמך בעולם הזה

ועלך פתיב (משלי כג כה) ישמח אביך וגו', פיון דכתיב ישמח אביך ואמך, מאי ותגל יולדתך, דהא באמך סגיא, אלא ישמח אביך דא קדשא בריה הוא, ואמך דא פנסת ישראל, ותגל יולדתך, יולדתך דלתתא.

רבי שמעון אבוך אן חדוותא דיליה, אלא קרא הוא בלחודוי, דכתיב (שם פסוק כד) גיל יגיל אבי צדיק, דא קדשא בריה הוא, ויולד חכם ישמח בו, דא אביך דלתתא.

אשרי האיש שמקנים מצות ה'

אמר רבי אלעזר, פתיב (תהלים לא ו) בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהו"ה א"ל אמת, האי

מתוך מדבש

הולידה אותו, והשיב אלא מה שכתוב ישמח אביך, דא קדשא בריה הוא זה הקדוש ברוך הוא שהוא [בחינת] התפארת, ואמך, דא פנסת ישראל זו פנסת ישראל שהיא השכינה, שהם אב ואם לנשמות ישראל, וכשגורמים יחוד ביניהם על ידי למוד התורה וקיום המצוות משמחים אותם, וזה שאמר ישמח אביך ואמך, ומה שכתוב ותגל יולדתך היינו יולדתך דלתתא היא אמך שלמטה שהולידה אותך.

ואמר עוד רבי פנחס רבי שמעון אבוך אן חדוותא דיליה איפה מרמו השמחה של אביך רבי שמעון, אלא קרא הוא בלחודוי אלא הוא נרמו בפסוק בפני עצמו, דכתיב גיל יגיל אבי צדיק, דא קדשא בריה הוא היינו [בחינת] התפארת שהוא אביו שלמעלה של הצדיק, ויולד חכם ישמח בו, דא אביך דלתתא הוא אביך רבי שמעון למטה בעולם הזה.

(דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כז-כח)

אשרי האיש שמקנים מצות ה'

אמר רבי אלעזר המשיך לדרש בדברי תורה, ואמר פתיב בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהו"ה א"ל אמת, הנה האי קרא אית לאסתפלא ביה פסוק זה יש מה להתבונן בו, כי קשה להבינו תמיתון מאן דאפקיד

ומה שכתוב יהו"ה מעוז חיי ה' הוא מבצר מעוז חיי בעולם החיים האמתיים, והיינו פיון דקדשא בריה הוא אחיד ביה כבר נש פיון שהקדוש ברוך הוא אחוז בו באדם, על ידי שנתדבק בו, לא מסתפי בההוא עלמא מפל מאריהון דדינין אינו מתירא בעולם העליון מפל בעלי דינים התובעים דין על מעשיו, והיינו בעת הסתלקותו מן העולם נשמתו מתדבקת בהשכינה לכן אין בעלי הדינים יכולים להרע לו. ואמר רבי פנחס, אוף אנא פהאי גוונא אף אני הוא פעין זה, פיון דאחידנא באבוך ובך פיון שאני נאחז באביך שהוא חתני אשר תורתו מגנה עלי, ובך שאתה נכדי אשר גם זכותך מועילה לי, לא אסתפינא בהאי עלמא ובצלמא אחרא לכן איני מתירא משום שונא בעולם הזה, ומשום מקטרג בעולם הבא. (דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כז-כח)

על רבי אלעזר בן רשב"י נאמר, ישמח אביך התפארת ואמך המלכות ותגל יולדתך אמך בעולם הזה

ועלך פתיב ועלך רבי אלעזר נאמר ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך, ושאל פיון דכתיב ישמח אביך ואמך, מאי ותגל יולדתך מה בא להוסיף בזה, דהא באמך סגיא כי מה שכתוב ב"אמך" די, כי הרי היא

קרא אית לאסתפללא ביה, חמיתון מאן דאפקיד בידי דמלכא מידי, אלא ודאי זפאה הוא בר נש דאזיל באורחוי דמלכא קדישא, ולא חטי קמיה.

תא חזי, פיון דעאל ליליא, אילנא דמותא שליט בעלמא, ואילנא דחיי אסתלק לעילא לעילא, וכיון דאילנא דמותא שליט בעלמא בלחודוי, כל בני עלמא טעמין טעמא דמותא, מאי טעמא, בגין דהוא אילנא גרים.

המעבב את הפקדון בחובו אין בו נשמה קדושה ומדות טובות

ובר נש בעי לאקדמא ולמפקד בידיה נפשיה בפקדונא, בפקדונא דבר נש דיהיב פקדונא לאחרא, דהאי אף על גב דאיהו אתחייב לגביה יתיר מההוא פקדונא, לאו פדאי לאתאחדא ביה, הואיל ובפקדונא אתמסר לגביה, ואי יסרב ביה, ודאי נבדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא, ולא מבני מהימנותא.

ענין מסירת פקדון הנשמה בליה בידי הקדוש ברוך הוא

כה, ההוא אילנא בני נשא אקדימו ויהבין ליה פקדונא דנפשיהו, וכל נשמתין דבני

מתוך מדבש

המעבב את הפקדון בחובו אין בו נשמה קדושה ומדות טובות

וכדי שהחיצונים לא ישלטו באדם ובר נש בעי לאקדמא ולמפקד בידיה נפשיה בפקדונא לכן צריך האדם להקדים עצמו ולהפקיד בידו של הקדוש ברוך הוא את נפשו בפקדון, באמירת פסוק בידך אפקיד רוחי, בפקדונא דבר נש דיהיב פקדונא לאחרא בפקדון שאדם מפקיד ביד אחר, דהאי אף על גב דאיהו אתחייב לגביה יתיר מההוא פקדונא כי זה האדם אף על פי שחייב לו יותר משוי זה הפקדון, עם כל זה לאו פדאי לאתאחדא ביה אינו פדאי להשומר להחזיק בו ולתפס אותו למשכון, הואיל ובפקדונא אתמסר לגביה הואיל שבתורת פקדון נמסר בידו, ואי יסרב ביה ואם יסרב וימאן להחזיר את הפקדון, ודאי נבדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא ולא מבני מהימנותא ודאי נבדק אחריו שאינו מזרע קדש ואינו מבני האמונה, דהיינו שאין לו נשמה קדושה הואיל ואין בו מדות טובות. (דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כט)

ענין מסירת פקדון הנשמה בליה בידי הקדוש ברוך הוא

כה ההוא אילנא כה הוא עץ הנה שהיא המלכות [השכינה], בני נשא אקדימו ויהבין ליה פקדונא דנפשיהו בני אדם הקדימו ונתנו לו נפשם בפקדון, וכל נשמתין

בידי דמלכא מידי וכי ראיתם מי שיפקיד דבר ביד המלך, וכי כבוד הוא למלך לשמר על פקדון של הדייט, שאמר דוד להקדוש ברוך הוא בידך אפקיד רוחי, והקדים ואמר אלא ודאי זפאה הוא בר נש דאזיל באורחוי דמלכא קדישא אלא ודאי אשרי האדם ההולך בדרךיו של המלך הקדוש בקיים מצות העשין, ולא חטי קמיה ואינו חוטא לפניו בעברות של לא תעשין.

וממשיך דבריו ואמר תא חזי, פיון דעאל ליליא בא וראה פיון שנכנס לילה, אילנא דמותא שליט בעלמא עץ המות שהוא סוד המלכות [השכינה] שרגליה יורדות מות, היא השולטת בעולם, ואילנא דחיי אסתלק לעילא לעילא ועץ החיים שהוא [ספירת] התפארת [בחינת קוב"ה] מסתלק למעלה למעלה, וכיון דאילנא דמותא שליט בעלמא בלחודוי וכיון שעץ המות שולט לבדו, בלי שתוף [ספירת] התפארת [בחינת קוב"ה] הממתיק את דיני המלכות [השכינה], כל בני עלמא טעמין טעמא דמותא לכן כל בני אדם טועמים טעם מות, כי השנה היא אחת מששים במיתה [פרכות 10 עמוד 3], מאי טעמא מהו הטעם, ואמר בגין דההוא אילנא גרים לפי שעץ הנה שהיא המלכות [השכינה] השולטת לבדה בלי שתוף [ספירת] התפארת [בחינת קוב"ה], היא הגורמת, כי אז החיצונים יונקים ממנה ויש להם כח להתפשט בעולם ולשרות על בני האדם הישנים.

(דף קיט ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' כח-כט)

עֲלָמָא נָטִיל, וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְמוֹתָא, בְּגִין דְּהָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא הוּא, וּבְגִין דְּכָל אֵינוֹן נִפְשָׁתָא אָף עַל גַּב דְּכִלְהוּ אֲתַחֲיִיבוּ לְגַבְיָהּ, וְלָאוּ פְדָאֵי הוּא לְאַתְבָּא פְקֻדוֹנָא לְגַבְיָהּ דְּבַר נֶשׁ, אֲלָא פִּיּוֹן דְּכִלְהוּ אֲתַמְסְרוּ לִיהּ בְּפְקֻדוֹנָא, אֲתִיב כּל פְּקֻדוֹנִין לְמֵאֲרִיהוֹן.

תָּא חֲזִי, לָאוּ פְדָאֵי הוּא הָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא לְאַתְבָּא פְקֻדוֹנָא לְגַבְיָהּ דְּבַר נֶשׁ, אֲלָא בְּשַׁעְתָּא דְּאֵילְנָא דְּחִיֵּי אֲתַעַר בְּעֲלָמָא, וְאֵימְתִי אֲתַעַר הֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי, בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק צְפָרָא, וּכְדִין פִּיּוֹן דְּהָאֵי אֲתַעַר בְּעֲלָמָא, כּל בְּנֵי עֲלָמָא חִיִּין, וְשָׂבִיק וְאֶהְדֵּר הֵהוּא אֵילְנָא דְמוֹתָא כּל פְּקֻדוֹנִין דְּאֲתַפְקֵדוּ לְגַבְיָהּ, וְאֶזִּיל לִיהּ, מָאֵי טַעְמָא חִיִּין, בְּגִין דְּהֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי גְרָמִים.

עֵץ הַחַיִּים מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם לְקוֹם וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָהּ

וְאֵי תִימָא, הָא בְּנֵי נֶשְׁא סְגִיאִין אֵינוֹן דְּמִתְעַרְיִין בְּלִילָהּ בְּעוֹד דְּאֵילְנָא דְמוֹתָא שְׁלִיט, אֲלָא וְדָאֵי הֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי קָא עֵבִיד, מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּכִתִּיב (תהלים יד ב) לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דוֹרֵשׁ אֶת אֱלֹהִיִּים, וְלֹא יְהִי פִתְחוֹן פִּה לְבַר נֶשׁ, דְּיִימָא אֲלִמְלִי שְׁלִיטָנָא בְּנִפְשָׁאֵי בְּלִילָהּ, אֲשַׁתְּדַלְנָא בְּאוֹרֵייתָא.

מתוק מדבש

וְשָׂבִיק וְאֶהְדֵּר הֵהוּא אֵילְנָא דְמוֹתָא כּל פְּקֻדוֹנִין דְּאֲתַפְקֵדוּ לְגַבְיָהּ וְעוֹזֵב וּמְחִזִּיר עֵץ הַמִּוֹת הֵזָה אֶת כּל הַפְּקֻדוֹנוֹת שֶׁהַפְּקֻדוֹ בִּידוֹ, וְאֶזִּיל לִיהּ וְהוֹלֵךְ לוֹ שְׁלִיטָתוֹ, וּמְפָרֵשׁ מָאֵי טַעְמָא חִיִּין מֵהַ טַעַם שֶׁבְּנֵי אָדָם קָמִים חִיִּים בְּבִקְרָא, בְּגִין דְּהֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי גְרָמִים לְפִי שַׁעַץ הַחַיִּים הֵזָה שֶׁהוּא [סְפִירַת] הַתְּפָאֶרֶת [בְּחִינַת קוּב"ה] הַשּׁוֹלֵט בַּיּוֹם הוּא הַגּוֹרָם. (דף קיט ע"א, וּבְכִיאוֹרֵינוּ כַּרְךְ יב ע"ב ל"א)

עֵץ הַחַיִּים מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם לְקוֹם וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָהּ

וְאֵי תִימָא וְאֵם תֵּאמַר אִיךָ אֲמַרְתָּ שָׂרֵק בְּבִקְרָא כְּשַׁעַץ הַחַיִּים מִתְעוֹרֵר לְשֵׁלֵט בְּעוֹלָם אִזּוּ מְחִזִּיר עֵץ הַמִּוֹת אֶת הַנְּשָׁמוֹת לְבְנֵי אָדָם, הָא בְּנֵי נֶשְׁא סְגִיאִין אֵינוֹן דְּמִתְעַרְיִין בְּלִילָהּ בְּעוֹד דְּאֵילְנָא דְמוֹתָא שְׁלִיט הֵלֵא הִרְבַּה בְּנֵי אָדָם שְׁמִתְעוֹרְרִים וּמְקִיצִים מִשְׁנַתָּם בְּלִילָהּ וְקָמִים חִיִּים בְּעוֹד שַׁעַץ הַמִּוֹת שׁוֹלֵט, וּמְשִׁיב אֲלָא וְדָאֵי הֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי קָא עֵבִיד אֲלָא וְדָאֵי כּל זֶה עֵץ הַחַיִּים עוֹשֶׂה, מָאֵי טַעְמָא מֵהוּ הַטַּעַם, בְּגִין דְּכִתִּיב לְפִי שְׂתוּב לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דוֹרֵשׁ אֶת אֱלֹהִיִּים פְּרוּשׁ שְׁדוֹרֵשׁ אֶת אֱלֹהִיִּים בְּמָה שְׂקָם בְּלִילָהּ לַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, וְלֹא יְהִי פִתְחוֹן פִּה לְבַר נֶשׁ וְלֹא יְהִי פִתְחוֹן פִּה לְאָדָם, דְּיִימָא אֲלִמְלִי שְׁלִיטָנָא בְּנִפְשָׁאֵי בְּלִילָהּ, אֲשַׁתְּדַלְנָא בְּאוֹרֵייתָא שְׁיֵאמַר אִם הֵייתִי שׁוֹלֵט בְּנִפְשָׁאֵי הַתְּעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי בְּלִילָהּ, הֵייתִי עוֹסֵק בַּתּוֹרָה. (דף קיט ע"א, וּבְכִיאוֹרֵינוּ כַּרְךְ יב ע"ב ל"א)

דְּבְנֵי עֲלָמָא נָטִיל וְכִל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם הוּא לֹקַח, לְכֵן אֵין פִּאֹן הַעֲדֵר כְּבוֹד בְּמָה שְׁמִפְקִידִים בִּידוֹ אֶת הַנְּשָׁמָה, וְכִלְהוּ טַעְמִין טַעְמָא דְמוֹתָא וְכִל בְּנֵי אָדָם טוֹעְמִים בְּשַׁנְתָּם טַעַם מוֹת, בְּגִין דְּהָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא הוּא לְפִי שַׁעַץ הֵזָה שֶׁל מוֹת הוּא הַשּׁוֹלֵט בְּלִילָהּ, וְהַחִיצוֹנִים יוֹנְקִים מִמֶּנּוּ, לְכֵן יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַתְּפַשֵּׁט בְּכִל הָעוֹלָם וְלִשְׁרוֹת עַל בְּנֵי אָדָם הַיֹּשְׁנִים, וּבְגִין דְּכָל אֵינוֹן נִפְשָׁתָא אָף עַל גַּב דְּכִלְהוּ אֲתַחֲיִיבוּ לְגַבְיָהּ וְלְפִי שְׂכָל אוֹתָם הַנְּפִשׁוֹת אָף עַל פִּי שְׂכָלֵן חֲיָבוֹת אֲלִיו, וְלָאוּ פְדָאֵי הוּא לְאַתְבָּא פְקֻדוֹנָא לְגַבְיָהּ דְּבַר נֶשׁ וְלֹא הֵיזָה רְאוּי לְהַחֲזִיר הַפְּקֻדוֹן אֶל הָאָדָם, אֲלָא פִּיּוֹן דְּכִלְהוּ אֲתַמְסְרוּ לִיהּ בְּפְקֻדוֹנָא אֲכָל פִּיּוֹן שְׂכָלֵם נִמְסְרוּ לוֹ בְּפְקֻדוֹן, לְכֵן אֲתִיב כּל פְּקֻדוֹנִין לְמֵאֲרִיהוֹן הוּא מְחִזִּיר אֶת כּל הַפְּקֻדוֹנוֹת לְבַעֲלֵיהֶם.

תָּא חֲזִי, לָאוּ פְדָאֵי הוּא הָאֵי אֵילְנָא דְמוֹתָא לְאַתְבָּא פְקֻדוֹנָא לְגַבְיָהּ דְּבַר נֶשׁ בֵּא וְרָאָה, פִּי אֵין עֵץ הַמִּוֹת הֵזָה רְאוּי שְׁיִחֲזִיר אֶת הַפְּקֻדוֹן אֶל הָאָדָם, אֲלָא בְּשַׁעְתָּא דְּאֵילְנָא דְּחִיֵּי אֲתַעַר בְּעֲלָמָא רַק בְּשַׁעַץ שַׁעַץ הַחַיִּים שֶׁהוּא [סְפִירַת] הַתְּפָאֶרֶת [בְּחִינַת קוּב"ה] מִתְעוֹרֵר לְשֵׁלֵט בְּעוֹלָם, וְשׁוֹאֵל וְאֵימְתִי אֲתַעַר הֵהוּא אֵילְנָא דְּחִיֵּי וּמְתִי מִתְעוֹרֵר עֵץ הַחַיִּים הֵזָה, וְאֵמַר בְּשַׁעְתָּא דְּסָלִיק צְפָרָא בְּשַׁעַץ שְׁעוּלָה וּבֵא הַבְּקָר, וּכְדִין פִּיּוֹן דְּהָאֵי אֲתַעַר בְּעֲלָמָא וְאִזּוּ פִּיּוֹן שַׁעַץ הַחַיִּים הֵזָה שֶׁהוּא [סְפִירַת] הַתְּפָאֶרֶת [בְּחִינַת קוּב"ה] מִתְעוֹרֵר לְשֵׁלֵט בְּעוֹלָם, כּל בְּנֵי עֲלָמָא חִיִּין אִזּוּ כּל בְּנֵי הָעוֹלָם קָמִים חִיִּים,

נשמות ישראל מעשר ספירות דקדשה ואחוזים בתפארת, והאמות

במלכות דקלפה

אמר רבי יהודה, האי בישראל ודאי, והכי הוא, אבל באומות העולם דחמינא פהאי גוונא, מאי טעמא, אמר ליה, ודאי שפיר הוא דקא אמרת.

פתח ואמר (במדבר כג ח) מה אקוב לא קבה א"ל, ומה אזעום לא זעם יהו"ה, תא חזי, בגוונא דאית לעילא אית לתתא, לעילא אית ימינא ואית שמאלא, לתתא ישראל ועמין, ישראל אתאחדן לימינא בקדושה דמלכא קדישא, עמין לשמאלא לסטרא דרוח מסאבא, וכלהו לתתא מפלהו דרגין דשמאלא, וכלהו דרגין אחידן דא בדא, (דף קיט ע"ב) עד דתליין מן רישא, וכגוונא דרישא נטיל, בההוא גוונא נטיל זנבא דאיהי תתאה, מאי טעמא, בגין דאחיד ביה, ובגין כף עמין בההוא סטר מסאבא דלהון, הכי אתדברו.

מתוק מדבש

הקדשה מכנה עתה בשם ימין, וכל מדרגות החיצונים מכנה עתה בשם שמאל, ובהם תלויות נשמות ישראל ועמין כי כמו שיש בקדשה נשמות קדושות שהם נשמות ישראל, כך יש בחיצונים נשמות טמאות שהם נשמות העמים, ישראל אתאחדן לימינא בקדושה דמלכא קדישא ישראל נאחזים בימין בקדשה של המלך הקדוש שהוא [ספירת] התפארת [בחינת קוב"ה], עמין לשמאלא לסטרא דרוח מסאבא העמים נאחזים לשמאל לצד רוח השמאה שהוא הס"מ, וכלהו לתתא מפלהו דרגין דשמאלא וכל הגוים נאחזים למטה מפל מדרגות השמאל, כלומר במדרגה היותר תחתונה שבקלפה, וכלהו דרגין אחידן דא בדא וכל המדרגות אחוזות זו בזו, עד דתליין מן רישא עד שפלים תלויות מן הראש, דהיינו מן הגבורות הקדושות, שמהם הם משתלשלים יווצאים, עד שגם הסטרא אחרא אחיזתו ושרשו בקדשה ויונק משם, וכגוונא דרישא נטיל וכעין שהראש שהוא הקדשה מתנהג, בההוא גוונא נטיל זנבא דאיהי תתאה באפן ההוא מתנהג הזנב שהוא הסטרא אחרא למטה, מאי טעמא מהו הטעם, בגין דאחיד ביה לפי שהוא אחוז בקדשה, ובגין כף עמין בההוא סטר מסאבא דלהון ובשכיל זה העמים בצד השמאה שלהם, הכי אתדברו כף הם מתנהגים כמו שהוא בהנהגת הקדשה, ולכן כמו שבני ישראל יכולים לקום ביום וגם בעוד לילה, כך גם הגוים יכולים לקום ביום ובלילה. (דף קיט ע"א-ע"ב, ובכיוורינו כרך יב עמ' לא-לב)

נשמות ישראל מעשר ספירות דקדשה ואחוזים בתפארת, והאמות במלכות דקלפה

אמר רבי יהודה שאל מרבי אלעזר, האי בישראל ודאי ענין זה של פקדון הנשמה בלילה והחזרתה ביום בשעה שעץ החיים שולט, ולפעמים גם בלילה, בודאי מוכן בבני ישראל, והכי הוא וכך הוא הדבר שהתעוררות עץ החיים גורם כל זה, אבל באומות העולם דחמינא פהאי גוונא אבל בגוים שאנו רואים גם כן פעין זה, מאי טעמא מהו סבת הדבר, הלא לא שיה אצלם פקדון הנשמות במלכות, ולא התעוררות עץ החיים, וגם לא שיה בהם מה שנוכח לעיל שלא יהיה פתחון פה לאדם, אמר ליה רבי אלעזר, ודאי שפיר הוא דקא אמרת ודאי יפה אתה שואל.

וכדי להשיב על שאלת רבי יהודה, פתח רבי אלעזר ואמר הקדים לפרש מה שאמר בלעם מה אקוב לא קבה א"ל ומה אזעום לא זעם יהו"ה כלומר למה לא היה יכול לקלל אם לא זעם ה', ומפרש ואמר תא חזי, בגוונא דאית לעילא אית לתתא בא וראה פעין שיש למעלה בקדשה עשר ספירות של קדשה, כך יש גם למטה בסטרא אחרא עשר ספירות של טמאה, כי זה לעמת זה עשה האלהיים (ק"ל ז ט), וכן (ס"ג קמ"ק וק"ל) אית ימינא ואית שמאלא יש ימין ויש שמאל, רצונו לומר כל מדרגות

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת: 3022233@gmail.com

הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"זבלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)